

og jeg haaber, han vil støtte dette Forslag. Hvad angaar dette almindelige Tilshyn med Husdyr, er det jo i Husdyravlens Interesse, og det forekommer mig, at naar man tillader, at Dyr stilles til offentlig Bedækning, bør Ejerne af disse Dyr ogsaa have en Forpligtelse over for dem, som benytte dem, og som betale derfor. Jeg vil gøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at der er saa meget mere Grund dertil, som der for de Dyr, til hvilke Staten giver Understøttelse, altsaa til Hingste- og Kvægavlsforeninger, kræves, at de skulle underkastes Løgetilshyn. Det er den bedste Slags Dyr, og derfor forekommer det mig i sin Orden at føre et saadant Tilshyn med disse Dyr. At lade Betalingen gaa over paa Statskassen finder jeg ganske urimeligt og fraraader derfor ogsaa det subsidiaire Vædringsforslag under Nr. 31. Jeg haaber, at Tinget vil blive staaende ved Vedtagelsen fra 2den Behandling; jeg synes, at det vil være rimeligt at faa et Dyrølgetilshyn paa dette Sted. Dermed staaer i Forbindelse Betaling til Dyr-lægen, og det ærede Medlem opholdt sig derved. Jeg kan maaste med det samme sige, at man godt kan vedtage et saadant Forslag som Nr. 49, det forekommer mig utvivlsomt, da det er flet flere Gange, men det er ganske rigtigt, at Befordringsgodtgørelsen maa komme til foruden denne Krone. Man kan ikke forlange, at Dyr-lægen skal befordre sig selv og saa nøjes med en Krone for Tilshynet, men jeg nærer ikke Tvivl om, at selve Takstbetalingen for et Tilshyn, som maa siges at ste i det offentlige Interesse, kan man fastsætte, hvis man vil gaa til en Fastsættelse.

Jeg kan forbigaa nogle Vædringer og skal kun sige et Par Ord om Vædringsforslaget under Nr. 37, stillet af Ministeren. Det gaar ud paa, at i 3dje Linie ændres Tallet „2“ til „4“. Jeg var saa naiv at tro, at Udvalget havde glemt at rette Daler til Kroner, og derfor kom til Tallet „2“, men det viser sig jo nu, at Meningen er, at der skal staa 2 Kroner. Jeg kan jo ikke vente at se dette Forslag vedtaget, men jeg har nogen Formodning om, at det andet Ting vil holde med mig i dette Forhold. Jeg skal da — ikke nu — men inden Forhandlingen slutter, være villig til at tage Vædringsforslaget tilbage. Under Nr. 38 er der stillet et Forslag, som er uheldigt, fordi det ganske sikkert kommer til at sige noget andet, end Udvalget har tilsettet. Naar man nemlig sætter Punktum paa det paagældende Sted og saa siger, at i Gentagelsestilsælde fordobles Bøden, hvorhos den, der ved saadan Forseelse selv har for-

voldt Udbrud af smittsom Sygdom i sin Besætning, fortaber den Afgang til Erstatning af det offentlige, der ellers kunde tilkomme ham efter denne Lov, saa kommer denne Tilføjning kun til at gaa paa „i Gentagelsestilsælde“, og jeg skønner ikke rettere end, at det har næppe været Udvalgets Mening. Vædringsforslagene under Nr. 39, 40 og 41 give mig ikke Anledning til videre Bemærkninger; Vædringsforslaget under Nr. 42 heller ikke. I Vædringsforslaget under Nr. 43 er man derimod kommen ind paa en Regel, som jeg har udtalt mig imod, baade i Konference med Udvalget og ogsaa ved 2den Behandling her. Først og fremmest overlader man her til Politimesteren at afgøre, om vedkommende Forhold er passende og rigtig ordnet. Det kan jeg paa ingen Maade gaa ind paa; Afgørelsen af denne Sag kan paa ingen Maade tilkomme Politimesteren. Dernæst staaer der, at, hvis denne ikke godfænder Anmeldelsens Rigtighed, er det 3 af Retten udmeldte Mænd, som skulle skønne over Forholdet i det hele. Det maa jeg ogsaa fraraade, men da jeg har udtalt mig tilstrækkelig derom tidligere, skal jeg ikke komme ind derpaa. Vædringsforslaget under Nr. 44 angaar en Medfættelse i Betalingen, som jeg meget nødvendig ser vedtaget. Man fraviger der det Standpunkt, som Udvalgets Flertal indtog ved 2den Behandling, og jeg skal tillige gøre opmærksom paa, at Vædringsforslaget er mindre heldigt affattet i sproglig Henseende, idet der staaer: „Naar han i særlige Tilfælde paalægges at fortsætte Arbejdet ud over 10 Timer paa een Dag.“ Vædringsforslaget under Nr. 47 gaar ud paa at fastsætte, at en Dyr-læge paa et nyt Sted skal have fuld Betaling for en Obduktion. Jeg anser det for ganske overflødig, men staae kan det ikke, at det vedtages.

Da jeg har udtalt mig om Vædringsforslaget under Nr. 49, anser jeg det for tilstrækkeligt for Djeblikket, og jeg skal forbeholde mig at udtale mig nærmere, hvis der maatte blive Anledning dertil.

Lüttichau: Jeg vil paa mine egne og nogle Meningsfællers Vegne, som vare Medlemmer af Udvalget, tillade mig at udtale, at jeg fremdeles staaer paa det gamle Standpunkt med Hensyn til Erstatnings-spørgsmaalet i § 8. Naar jeg og Meningsfæller ikke have stillet Vædringsforslag nu til 3dje Behandling, ligger det i, at Forslagene faldt med saa stor Majoritet ved 2den Behandling, at vi mente, det kun var Tidsspilde at opstille dem igen, men det ligger ikke der i, at vi have stiftet Mening